BASCHET

Pe marginea campionatelor europene

Baschetul nostru feminin continuă să bată pasul pe loc

Locul șase ocupat la campionatele europene, recent încheiate la Sofia, prezintă pentru echipa feminină de baschet a țării noastre cea mai bună performanță de cînd participă la această importantă competiție. Și, totuși, dacă ne-am declara mulțumiți cu acest loc șase și, mai ales, cu comportarea baschetbalistelor noastre, am greși. Aceasta, deoarece echipa noastră :

— a realizat doar două victorii, asupra reprezentativelor R.P. Ungare și Belgiei, aflate pe ultimele două locuri în clasamentul competiției. Mai mult chiar, în meciul cu Belgia echipa noastră a fost condusă multă vreme, asigurîndu-și victoria abia după ce au fost eliminate (pentru comiterea a cinci greșeli personale) cele mai bune două jucătoare adverse.

— a pierdut trei meciuri la diferențe mari, avînd în aceste jocuri comportări slabe.

— a dovedit multă imprecizie, în special în aruncările libere.

Pe de altă parte, pentru că :

— jucătoarele s-au prezentat cu o pregătire fizică mult inferioară celei necesare într-o asemenea întrecere. Ne referim în special la forță, detentă, viteză de execuție și viteză de deplasare. În același timp, trebuie să subliniem că în ciuda unui plan vechi de aproape doi ani (ce are de spus în această privință federația?) care prevedea obligativitatea tuturor echipelor din prima categorie de a descoperi, pregăti și promova elemente talentate și valoroase cu o înălțime de peste 1,75 și chiar 1,80 m., am prezentat din nou o formație cu o medie de înălțime redusă față de echipele clasate înaintea noastră. Acestea din urmă au avut mai multe jucătoare între 1,80 m și 1,94 m. Cum era și normal, echipa noastră a fost astfel net dezavantajată în lupta sub panouri și, în consecință, a avut mai puține posibilități de a iniția atacuri față de adversarele sale.

— procedeele tehnice au fost sărace, sub nivelul pretențiilor unui lot reprezentativ și, ca atare, nu au putut suplini insuficienta pregătire fizică și nici nu au contribuit la finalizarea acțiunilor tactice.

Firește, nimeni nu avea pretenții ca echipa noastră să obțină victorii asupra reprezentativelor Uniunii Sovietice, R.P. Bulgaria sau R. Cehoslovace, a căror superioritate este incontestabilă. Dar nici nu ne așteptam să cedeze atît de categoric în fața reprezentativelor R.P. Polone și R.P.F. Iugoslavia, formații sensibil apropiate ca valoare de echipa noastră.

Așadar, rezultatele și comportarea echipei noastre feminine de baschet au fost necorespunzătoare în cursul campionatelor europene de la Sofia. Această constatare subliniază din nou impasul în care se află de ani de zile baschetul feminin. De aceea este important să desprindem cauzele care au determinat această stare de lucruri și să găsim calea pentru rezolvarea situației devenită de-a dreptul penibilă.

Despre modul în care a fost pregătită reprezentativa țării noastre nu se pot scrie prea multe. Antrenorul Sigismund Ferencz a selecționat cele mai bune jucătoare și le-a pregătit cu multă conștiinciozitate, în raport cu forma lor la venirea în lot. Munca sa a fost însă mult îngreunată de forma nesatisfăcătoare a celor mai multe din jucătoare, urmare a slabului proces de instruire și antrenament desfășurat de antrenorii secțiilor de baschet ale cluburilor și asociațiilor sportive. Echipele noastre feminine de baschet efectuează în plină perioadă pregătitoare și competițională două-trei antrenamente, iar în restul timpului unul sau maximum două antrenamente. În cursul acestora, accentul este pus pe pregătirea tactică, deși este binecunoscut faptul că baschetbalistele noastre duc lipsă nu de cunoștințe tactice, ci de pregătire fizică și tehnică. Și, atunci, să ne mai mire faptul că într-o întîlnire de campionat, două echipe fruntașe, Progresul și Constructorul București, înscriu amîndouă la un loc abia 51 de puncte !

Lucrîndu-se astfel, este firesc ca pregătirea jucătoarelor la venirea în lot să fie insuficientă. Acest lucru a determinat pe antrenorul lotului să impună un ritm ridicat de pregătire, să insiste asupra unor elemente care de fapt trebuiau pregătite „de acasă". Urmarea ritmului ridicat au fost semnele de supraantrenament, manifestate de majoritatea jucătoarelor.

Să vedem însă cum se preocupă colegiul central al antrenorilor de pregătirea jucătoarelor înaintea venirii lor în lot. În procesul verbal al ședinței F. R. Baschet din 10 decembrie 1959 scrie negru pe alb : „fiecare membru al colegiului central de antrenori este obligat să participe la cel puțin 3 antrenamente consecutive ale echipelor fruntașe și să analizeze după aceea activitatea antrenorilor respectivi". Știți cîți din cei care alcătuiesc colegiul și-au îndeplinit această obligativitate ? Nici unul ! Mai mult chiar, exceptîndu-l pe Aurel Predescu, nici unul dintre ceilalți membri ai colegiului nu a asistat măcar la antrenamentele lotului, nici unul dintre ei (prof. Leon Teodorescu — președintele colegiului, Vasile Popescu, Gh. Niculescu, L. Vasilescu, G. Herold) nu s-a gîndit că are datoria de a controla munca de instruire și antrenament a echipelor ce le fuseseră repartizate, de a contribui cît de cît la îmbunătățirea procesului de instruire și antrenament a lotului reprezentativ.

Această atitudine a fost generată chiar de Biroul federației care nu a controlat la rîndul său modul în care sînt îndeplinite obligațiile colegiului central de antrenori. De fapt, activitatea Biroului federației se reduce la participarea la ședințele acesteia. Membrii biroului nu participă nici la antrenamentele echipelor din prima categorie și nici la cele ale lotului republican.

Dacă înșiși membrii Biroului federal, care s-au angajat să sprijine dezvoltarea baschetului nu-și fac datoria, ce să mai vorbim de comisiile regionale, raionale și orășenești ? Oare mai poate mira faptul că sînt legitimate doar 345 seniore și 494 junioare, cifre de-a dreptul ridicole față de dezvoltarea sportului din țara noastră ? Și neexistînd bază de mase, mai este de mirare că jucătoarele selecționate nu corespund nici ca pregătire tehnică și nici ca pregătire fizică ? Membrii Biroului federal au omis, se vede treaba, un principiu de bază al mișcării noastre de cultură fizică și sport și anume că obținerea performanțelor este condiționată de o bază de mase puternică, sănătoasă. Numai astfel ne explicăm comoditatea, stilul birocratic în care a lucrat pînă acum F. R. Baschet.

O parte din vină revine și antrenorului federal, prof. Octav Dimitriu. Luîndu-și adesea asupra sa obligații ce reveneau membrilor biroului federal, în loc să insiste pentru ca aceștia să-și facă datoria, ca de altfel și din cauza lipsei unui secretar general al federației, antrenorul federal s-a acoperit pînă peste cap de o serie de sarcini administrative. Astfel, el nu și-a creat un colectiv de activiști voluntari care să-l ajute în muncă, a îndeplinit obligații care nu-i reveneau, neglijîndu-și principalele sale îndatoriri. În plus, lipsit uneori de spirit critic, a cocoloșit lipsurile jucătoarelor noastre fruntașe, slaba lor comportare în campionatul republican. Cu puțină vreme în urmă el a solicitat ziarului nostru să nu mai prezinte atît de negativ evoluția echipelor participante la campionat, întrucît „le-am descuraja".

Învățămintele ce trebuie trase sînt clare : membrii Biroului federal, care doresc să contribuie la progresul real al baschetului nostru feminin să muncească cu fermitate, iar cei comozi sau aglomerați de alte sarcini să lase loc altora, decîși să facă treabă. F. R. Baschet trebuie să-și pună drept sarcină de căpetenie dezvoltarea bazei de masă a baschetului feminin, să descopere tinere talente care, cu o temeinică pregătire fizică și tehnică, să alcătuiască selecționate puternice.

Desigur, calea este lungă și grea, dar este singura pe care putem ajunge la un nivel ridicat, corespunzător condițiilor create de partid și guvern mișcării noastre sportive. Cît despre antrenori și aici este vorba în special de E. Sepp (Voința Tg. Mureș), E. Blaga (C. S. Oradea), A. Mike (Știința Cluj), Gh. Niculescu (Progresul Buc.), M. Bercuși (Voința Buc.), L. Vasilescu (Știința Buc.), L. Nagy (Constructorul Buc.), nu există decît o soluție : să renunțe la comoditate, la principiile învechite și neștiințifice ale antrenamentelor „ușoare", să creeze loturi cu elemente tinere și talentate, să muncească din toate puterile cu conștiința că numai astfel își vor face datoria.

Nu am scris nimic despre componentele lotului. Nici nu prea avem ce. Din păcate cele mai multe nu pot realiza mai mult. Dar totuși o serie dintre jucătoarele în care ne puneam mari speranțe, cum ar fi Octavia Simon, Hanelore Kraus, Ana Haralambie, Hortensia Magdin și Maria Voicu s-au comportat slab. Lipsite de combativitate, ele au dezarmat prea ușor în situații dificile influențînd astfel în mod negativ evoluția reprezentativei noastre.

Soluția ? O poate da schimbul de mîine. Și acest lucru ar trebui să-l rețină o serie de tinere baschetbaliste ca : Virginia Jujescu, Cornelia Gheorghe, Sanda Dumitrescu (București), Magda Wagner (Arad), Borbala Madarasz (Gheorghieni), Eva Simon (Or. Stalin), Gabriela Antal și Elisabeta Fogarassy (Tg. Mureș) ș.a., care muncind cu multă perseverență și conștiinciozitate ar putea completa într-un viitor apropiat rîndurile lotului nostru reprezentativ.

Clasamentul campionatului feminin

1. Știința București	22	20	0	2	1385: 839	62
2. Rapid București	20	19	0	1	1045: 718	58
3. C. S. Tg. Mureș	21	16	0	5	1115: 902	53
4. Constr. Buc	20	14	0	6	912: 774	48
5. C. S. Oradea	21	11	0	10	1002: 936	43
7. Voința Or. Stalin	20	7	0	13	865: 989	34
8. Știința I.C.F.	22	6	0	16	865:1006	34
9. Voința Tg. Mureș	21	6	0	15	827:1626	33
10. Voința Buc.	20	5	1	14	811:1001	31
11. Știința Cluj	20	5	1	14	778:1070	31

VOLEI

S-a încheiat etapa regională a campionatului de calificare

Ne apropiem cu pași repezi de penultimul act al campionatului de calificare la volei : etapa interregională, care va avea loc în orașele Baia Mare (13—17 iulie), Brăila, Tg. Mureș și Giurgiu (15—17 iulie). Finala se va desfășura între 31 iulie și 7 august.

Iată cîteva amănunte asupra campionatelor regionale de volei masculin și feminin, transmise de corespondenții noștri.

● TG. MUREȘ. Șapte echipe au luat parte la întrecerile fazei regionale. Clasamentul final se prezintă astfel : 1. Oțelul Tg. Mureș ; 2. Textila Sf. Gheorghe ; 3. Progresul Sîngeorgiu de Pădure ; 4. Flamura Roșie Gheorghieni ; 5. Producția Reghin ; 6. Victoria Toplița ; 7. Minerul Bălan (Raionul Ciuc). La Miercurea Ciuc s-au disputat partidele feminine. În mod special s-a remarcat echipa Voința Miercurea Ciuc, care a cîștigat toate partidele. Clasament : 1. *Voința Miercurea Ciuc* ; 2. Știința I.M.F. Tg. Mureș ; 3. Sanitarul Sf. Gheorghe ; 4. Constructorul Gălăuțaș. *(I. Păuș)*.

● BACĂU. Cele 7 echipe masculine participante au fost împărțite în două serii, cîștigate de Voința Bacău (seria I) și Locomotiva Adjud (seria a II-a). Finala a revenit Voinței Bacău, care a întrecut Locomotiva Adjud cu 3—0 (13, 4, 12). Întrecerea echipelor feminine (doar trei la număr !) a revenit formației Dinamo Bacău. *(A. Aromînesei)*.

● SUCEAVA. Echipele feminine (6) și masculine (10) campioane ale raioanelor regiunii Suceava au fost împărțite în cîte două serii. La fete, cîștigătoare au fost Voința Suceava și Știința Cîmpulung. În finală, jucătoarele de la Voința — mai hotărîte — au cîștigat cu 3—1, cucerind titlul regional. La băieți și-au disputat întîietatea echipele Voința Suceava și Progresul Botoșani. Voința s-a dovedit și în finală mai bine pregătită, cîștigînd cu 3—0 (3, 2, 11). *(C. Alexa)*

● DEVA. La băieți, primul loc a fost cucerit de voleibaliștii de la Corvinul Hunedoara, care au învins în finală pe Corvinul Deva cu 3—0. La fete, situația a fost inversă : primul loc a revenit jucătoarelor de la Corvinul Deva care au cîștigat cu 3—0 întîlnirea cu Corvinul Hunedoara *(Nicu Sbuchea)*.

● IAȘI. La faza regională au luat parte doar 4 echipe. Cele mai bine pregătite s-au dovedit C.S.M.S. Iași și Rulmentul Bîrlad, între care s-a dat — de altfel — lupta pentru primul loc. Ieșenii au cîștigat cu 3—0 (5, 2, 6). *(Gh. Vasiliu)*.

● GIURGIU. Opt echipe din raioanele regiunii București s-au întrecut în faza regională. În finală s-au întîlnit formațiile Cetatea Giurgiu și Progresul Urziceni. Cetatea a cîștigat cu 3—0, cucerind pentru a șasea oară titlul de campioană a regiunii. *(T. Barbălată)*.

Fotografia noastră reprezintă o fază din meciul Minerul Vatra Dornei — Progresul Botoșani, disputat la Suceava în etapa regională a campionatului de calificare. Ciornei (Minerul) în atac, iar la blocaj au sărit Sein și Ostafi (Progresul)

Foto : Ștefan Petrescu

● BAIA MARE. Echipa feminină Stăruința Baia Mare s-a arătat cea mai bine pregătită și a ocupat primul loc, urmată de Sănătatea Negrești. La băieți, pe primul loc s-a clasat C.S.M. Baia Mare. Locurile următoare au fost ocupate de Recolta Carei, Voința Satu Mare și Energia Negrești. *(V. Săsăranu și Maria Petcas)*.

RUGBI

La capătul primei părți a campionatului

C.F.R. GRIVIȚA ROȘIE — ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI

După ultimele jocuri restanță (C.F.R. Grivița Roșie—C.S.M.S. Iași 6—3 și Știința Petroșani—C.F.R. Grivița Roșie 0—16), clasamentul definitiv al turului campionatului republican de rugbi arată astfel :

1. C.F.R. Gr. Roșie	11	11	0	0	189: 34	33
2. C.C.A.	11	9	1	1	127: 21	30
3. Știința Cluj	11	7	2	2	78: 38	27
4. Dinamo	11	7	1	3	125: 62	26
5. Știința Buc.	11	6	1	4	85: 90	24
6. Progresul	11	4	2	5	65: 58	21
7. C.S.M.S. Iași	11	3	3	5	42: 58	20
8. Metalul	11	4	0	7	35: 46	18
9. Constructorul	11	3	1	7	45:114	18
10. Știința Petroșani	11	2	3	6	36: 99	18
11. Știința Timișoara	11	2	1	8	45: 91	16
12. Petrolul Ploești	11	0	1	10	29:192	12

Echipei Metalul i s-a scăzut un punct, deoarece nu s-a prezentat la jocul cu Știința București (etapa a VI-a).

NATAȚIE

După examenul susținut de olimpici

2 iulie.... Zi de verificare a înotătorilor din lotul olimpic. Dintre cei 4 sportivi români care se pregătesc pentru marea confruntare de la Roma, unul singur nu privește cu îngrijorare fila de calendar. El este Alex. Popescu. Finalistul nostru la Melbourne și-a „acontat" biletul pentru Roma de la 16 mai a.c., cînd a reușit să parcurgă 200 m. fluture în 2:24,3, timp superior cu 7 zecimi de secundă normei olimpice. Totuși, nici el nu uită că norma olimpică nu trebuie să constituie un scop în sine, astfel că se pregătește cu seriozitate și în continuare.

Dar ceilalți trei : Mitrofan, Oanță și Maria Both ? Primii doi, Mitrofan și Oanță — brasiști de reputație mondială — au încercat în cîteva rînduri să scape de acel 2:41,0, fixat ca normă olimpică, dar... fără succes. Ultima dată — la Praga — Mitrofan, aflat în compania unor adversari valoroși (Kunsági, Fabian, Svozil) a făcut o cursă remarcabilă, a urcat pe podiumul învingătorilor, dar timpul (2:43,6) cu care acoperise distanța nu-l satisfăcea. Apa rece (17 grade) prezenta un coeficient de dificultate, apreciat la aproximativ 3 secunde, fapt care îi dădea dreptul să spere. Și astfel, două săptămîni mai tîrziu — la 2 iulie — Mitrofan a încercat din nou. A fost înscris într-una din seriile probei de 200 m bras, a „ieșit" bine din start și, pe parcurs, a alunecat cu ușurință, într-un ritm uniform, mulțumită unei tehnici îmbunătățite. Timpii, luați după fiecare lungime, lăsau să se întrevadă succesul ! Într-adevăr, la sfîrșitul cursei cronometrele indicau 2:40,6; timp superior, deci, cu 4 zecimi de secundă normei olimpice, record personal pentru Mihai Mitrofan. Cea mai bună performanță anterioară : 2:42,0 a fost obținută la 24 august 1958, în cursa în care A. Oanță realizase, cu timpul de 2:39,5, recordul republican. După cum reiese și din tabelul alăturat, timpul de 2:40,6 realizat de Mitrofan constituie cea de a șasea performanță mondială a anului.

1. Henninger (R.D.G.)	2:37,4
2. Lauritis (U.R.S.S.)	2:39,0
3. Tröger (R.F.G.)	2:39,1
4. Enke (R.D.G.)	2:39,6
5. Nakagawa (Japonia)	2:40,2
6. MITROFAN (R.P.R.)	2:40,6
7. Antonian (U.R.S.S.)	2:40,7
8. Kolesnikov (U.R.S.S.)	2:40,9
9. Mensonides (Olanda)	2:41,2
— Tittes (R.D.G.)	2:41,2
11 Osaki (Japonia)	2:41,4

★

Adrian Oanță, prezent în altă serie, a avut o evoluție satisfăcătoare. A obținut, deocamdată, doar timpul de 2:42,5, dar el este capabil, cît de curînd, de rezultate superioare normei olimpice. Simbătă — 2 iulie — Maria Both se afla, din motive mai mult sau mai puțin obiective, la prima sa cursă în bazin de 50 m. Sarcina pe care o avea de dus la îndeplinire — depășirea normei olimpice (1:14,0 pe 100 m. spate) ni se părea o problemă ușor de rezolvat pentru ea; mai ales că M. Both înotase distanța (cu luni în urmă în bazin de 33 m.) într-un timp (1:13,3) care valora, de fapt, 1:14,0, ținînd cont de cele 7 zecimi de secundă care se pot cîștiga la o „întoarcere" în plus. Dar iată că a trecut timp și Maria Both nu mai este capabilă nici măcar să-și repete performanța. Ea a obținut un timp slab : 1:16,8 (?), după ce arătase o exagerată febră de start. Iată cum, lipsa îndelungată de la concursuri i-a creat neîncredere în posibilitățile ei, împiedicînd-o, acum, să realizeze performanța dorită. Conducerea lotului olimpic, antrenorul ei au datoria să analizeze situația în care se găsește Maria Both, să găsească împreună metodele cele mai eficiente pentru ca ea să-și poată recîștiga încrederea în forțele ei. Repetăm, performanța de 1:13,3 reușită în bazin de 33 m. trebuia să anunțe acum, pentru 2 iulie, cel puțin același timp în bazin de 50 m. Așa cum de altfel a demonstrat că este posibil Mihai Mitrofan : de la 2:40,5 în bazin de 33 m., în aprilie, la 2:40,6, în bazin de 50 m., la 2 iulie.

G. NICOLAESCU